

ڈاکٹر نگینہ بی بی

لیکچرر، پشتو، شعبہ پشتو، عبدالولی خان یونیورسٹی مردان۔

ڈاکٹر عباد الرحمن

لیکچرر، پشتو، گورنمنٹ پوسٹ گریجویٹ کالج تیمرگرہ، دیر لور۔

د پښتو نثرم هېښتې او تاريخي مطالعه

Dr. Nagina Bibi *

Lecturer in Pashto, Pashto Department, AWKUM.

Dr. Ibad Ur Rahman

Lecturer in Pashto, GPGC Timergara Dir Lower.

*Corresponding Author: nagina@awkum.edu.pk

Pashto Nasram: A Structural and Historical Investigation

This paper examines Nasram (prose poem) as a modern literary genre in Pashto literature, highlighting its distinctive features, historical origins and development. Unlike traditional poetry, Nasram is free from the constraints of balance, rhyme and fixed forms, relying instead on internal rhythm, poetic language, thematic freedom and structural unity. The study traces the evolution of prose poetry from its formal emergence in nineteenth-century France through writers such as Aloysius Bertrand, Charles Baudelaire, and Arthur Rimbaud, before its spread into various world languages. In Pashto, while earlier individual experiments existed, the genre gained significant recognition after the 2019 “Nawkhatgar” literary movement, which promoted innovative poetic expression and stimulated critical discussion. Through the contributions of contemporary writers and critics, Nasram has established itself as an independent and increasingly popular genre, playing an important role in the ongoing modernization of Pashto literature.

Key Words: *Nasram (prose poem), Modern Literary Genre, Nawkhatgar, Pashto literature.*

عام طور ادبي اصناف مونڙ سره پڻ دوه قسمه دي چې يو نثري اصناف دي او بل منظوم - هرکله چې د منظومو اصنافو تعين کيږي نو هغه يا خو د موضوع له لاري کيږي لکه حمد، نعت، منقبت، مناجات، مرثيه وغيره او يا خو د هيئت له لاري کيږي لکه غزل، ترجيع بند، ترکيب بند، مسمط، وغيره خو دلته د نظميت بنياد ټول په عروضو دے او هم دا د فيوډل ازم د سماجي اثراتو پيداوار دے ځکه نثرم د اظهار د ازادي او تخليقي نوښت د پامدارۍ د پاره هر قسمه بندېزونه ماتوي او خپل هيئت د ځان سره پڻ خپله راوړي - دا خبره فيصل فاران هم کړې ده، وائي چې:

"نثرم د بي هيئته هيئت (فارم) د دغه صنفی روايت د پاسدارۍ پڻ ترڅ د سوچه تخليق پرانستي لار ده او يو حواله باندې فوکلور او اساطيري سوچ ته هم ستنېده دي - روايتي اصناف چې بېخي رسمي شوي دي د فيوډل ازم او کيپيټل ازم د راوړي نظامونو د نفسيات او اخلاقيات نتيجه دي." ^۱

د نثرم صنفی شناخت:

څنگه چې ناول، افسانه، ډرامه وغيره د اول نه کوم مخصوص هيئت نه لري چې کله پڻ وجود کښي راشي نو بيا ئې د وجود تعين کيږي ولې د يادو اصنافو څه خپل خاصيتونه وي چې د هغې پڻ بنياد د هغې صنفی تعين ممکن وي - دغه رنگ نثرم هم څه خاصيتونه لري چې د هغې پڻ بنياد ئې صنفی تعين کيږي -

- ترټولو ورومۍ خبره دا چې نثرم به د مروج شعري هيئتونو چې بنياد ئې عروض او قوافي وي، نه مکمل انحراف کوي او خپل هيئت به پڻ خپله تشکيلوي -
- د يو پابند نظم نه د وزن خارجولو سره به هغه نه نثرم کيږي بلکې نثرم کښي به د تخليقيت سره سره د لفظونو داخلي اهنگ او معنوي تخليقي ربط هم موجود وي -
- نثرم کښي به د سطرونو تقسيم د پابند نظم د مصرعو پڻ شان نه وي بلکې هغه هر څنگه شکل اختيارولې شي -
- نثرم به د شاعرانه نثر نه پڻ دې بنياد جدا وي چې نثرم به د کلي وحدت حامل وي او د نثري شاعرۍ د افهام او تفهيم دپاره سياق و سباق لازمي وي -

دې مد کښي د نثرم او فلش فکشن پڻ حواله يو تشکيک پېدا کيږي چې هغه افتاب گلېن د خپل يو مضمون موضوع گرځولي او دغه تشکيک ئې ختم کړے لکه

مختصر مختصر افسانہ کبني او نثرم کبني لوے فرق خه دے نو موصوف ليکي چي:

- "د نثرم د نوي نظرياتو په اساس دي سره اتفاق گران نه دے چي
په نثرم او 'مختصر - مختصر' کبني بنيادي توپير د دواړو د جدا
جدا Narrative convention په بنياد هم دے - خکه يوه قصه
يا افسانه د دي د رسم پابنده وي او نثرم دغه رسم پائمال کوي."^۲
- د نثرم بنياد د لفظ په شاعرانه اهنگ دے خکه چي دا صنف د متعين صوتي دائرو پابند نه دے - په دي کبني هر قسمه لفظونه خان جذب کولے شي ولي د معنويت دارومدار ئي په شاعرانه استعمال وي -
 - نثرم کبني د موضوع هيڅ قيد نه شته -
 - نثرم کبني به د ډانلاگ په خائے د مونو لاگ انداز وي -
- نثرم کبني به د کلي وحدت سره سره اجمال هم موجود وي که اختصار نه وي خبر دے خو چي اجمال ضرور وي -

د نثرم تاريخي پس منظر:

د نثرم د تاريخي پس منظر يا صنف تاريخيت په حقله مشرقي نري کبني خصوصاً بيا اردو ژبه کبني چي د لېنگوا فرېنکا حېثيت لرونکي ژبه ده هغي کبني هم مختلف الخيال نظريات دي، يعني څوک نثرم د تاريخي بنياد د بنگالي او سنسکرت ناپکونو سره تري، څوک ئي وېدونو سره تري او څوک ئي انگرېزي ژبي سره ولي يوه ډله ئي فرانسيسي سره تري - احمد همېش ليکي چي:
"د اصل نثري شاعري کا مآخذ چار ويد بين"^۳

دغه بحث کبني وړاندې بيا احمد همېش دي نتېجي ته خان رسوي چي د سنسکرت اثرات په بنگالي ژبه وو او د بنگالي ژبي د ناپکونو نه چارلس بادليئر اثر اخستے وه او بيا ئي پوئم ان پروز ليکلے - نثرم بنيادي طور د فرانس پېداوار دے او فرانس کبني د دي اغاز د الانسس برتېرېنډ نه شوي ده - دي مد کبني فېصل فاران ليکي چي:

"نثرم (پوئم ان پروس) د الانسيس برتېرېنډ اختراع وه چي يو انقلابي شاعر او صحافي وه د نري زامت په رنځ مړ وه - د هغه د نثرمونو مجموعه ۱۸۳۶ کبني پېلشرانو د خپرولو نه انکار کړے وه چي دا خو شاعري نه ده، اوتي بوتې کيتي بيتي دي -

دغه مجموعه د هغه د مرگ نه کال پس ۱۸۴۲ کښې د "گېسپر
دي لا نائېت" په نامه خپره شوې وه.^۴

هر کله چې د الاسيس برتېرېنډ نثرمونه په لاس نه دي راغلي نو مونږ سره ورومې معلوم شاعر چارلس بادليئر دے څوک چې د علامت نگاري د تحريک بنياد گزارو کښې وه او نثرم ته ئې ځانگړې صنفې شناخت ورکړو. د بادليئر نه علاوه ارتهر ريمباد نثرم يو مشهور او معروف شاعر وه چې د سرريلست تحريک بنياد گزار وه. د هغه د نثرمونو مجموعه ۱۸۷۵ کښې د "ايلومينېشنز" په نوم چاپ ده. دغسې نور بلها ليکوالان بيا دې صنف ته متوجه شوي. او د فرانس نه دا صنف بيا د نړۍ اکثرو ژبو ته رسېدلې. په مغرب کښې دا صنف د پيراگراف شکل کښې ليکلې شي ولې مشرق کښې د رن ان لائن په صورت کښې مروج دے دا صنف عربي او فارسي هم خپل کړے او اردو کښې هم د ۱۹۶۰ راهسې ليکلې شي. هلته چا د نثري نظم نوم ورکړے چا د نثم چا نظماني او چا ادب لطيف، چا شعر منثور او چا نثري شاعري خو بهر حال د يو جدا صنف په توگه اوس مقبول عام دے.

نثرم په پښتو کښې:

پښتو کښې د ياد صنف دوه دورونه جوړېږي چې يو د نثري نظم په نوم ليکلي شوي نظمونه دي او دويم د نثرم په نوم. په کال دوه زره نولسم کښې د جولائی په مياشت کښې په پښتو ادب کښې څه زلمو د سوشل مېډيا له خوا د "نوبستگر" په نوم د يو تحريک/خوځښت اغاز وکړو او مقصد ئې دا ښودلو چې پښتو کښې نظم او بيا خصوصي طور د نظم نوي ژانرونه وده وکړي. په دې کښې هغوي د خپل اظهار د مېډيم په توگه ازاد نظم او نثري نظم وه ټاکل. اکر چې نثري نظم د نوبستگرو نه وړاندې هم پښتو کښې ليکلې کېدو خو د تحريک شکل ئې نه وه خپل کړے. يعنې څو کسانو انفرادي هڅې کړې وې چې هغې کښې د راز محمد راز "اوشين گاډيز" د هاشم بابر "ورک موندلي" او د محمود اياز، قېصر اپريدي، رب نواز مائل وغيره په مختلفو مجلو کښې چاپ شوي نثري نظمونه د ياد وړ دي. ولې دې مد کښې ترټولو زيات کوشش د سوات د فضل محمود روښان دے چې د نثري نظمونو درې مجموعې ئې چاپ دي. "رني ملغلري" په کال ۱۹۸۸ کښې، "سجیل" په کال ۱۹۹۳ کښې او "لټون د پوهي" په کال ۱۹۹۵ کښې شائع شوي. د دې ټولو کوششونو حېثيت محض د يوې تجربې وه ځکه کوم مقام ئې پېدا نه کړو

خو هر کله چې دي ته د يو تحريک شکل مېلاؤ شو نو دي په څو کلونو کېنې ډېره وده وه کړه .

د نظم خوځښت نوښتگر نه پس دي ته د فېصل فاران له خوا د نثرم اصطلاح غوره کړې شوه . د دي اصطلاح په ذريعه د خوځښت نه وړاندې او وروستو ليکلو شويو نظمونو کېنې د امتياز يوه پوله راکښل دي . په دي حقله سمیع الدين ارمان ليکي چې:

"نثرم اصطلاح که يو خوا د خپل نوښت په فطري اساس د لسانی تشکيل بېلا بېل امکاناتو ته لارې پرانيږي نو بل خوا د ياد خوځښت انفرادي شناخت جوړولو کېنې هم مرکزي کردار لوبولې شي ."

يعنې د نوښتگر نه وړاندې د نثري نظم او د نوښتگر نه پس د نثرم خپل خپل امتيازات دي . د نثري نظم په نوم ليکلو شويو موادو کېنې که يو خوا د مقدار په حواله هم کمې وه نو بل خوا ئې د معيار حېثيت هم کمزورې وه ولي د نثرم مقدار او معيار دواړه بسياره دي . بله يوه مهمه خبره د تنقيدي روايت ده . د نوښتگر نه وړاندې د دي صنف تنقيدي مواد د نشت برابر وو ولي د نثرم سره پرې تنقيدي مباحث هم شروع شول . باقاعده د مردان نه د درې مياشتينې فانوس مجلې خصوصي گڼه شائع شوه او هم دا رنگ د سوشل مېډيا له لارې د نوښتگر غرو مباحثه وه کړل . افتاب گلېن د "نثرم: شعريات او نړيواله ارتقاء" په نوم د مقالو مجموعه چاپ کړه او دا رنگ "يوه شپه د خوب په ښار کېنې او نور نظمونه"، "اختلاف"، "ادراک" وغېره باندې ليکلي شوي مقدمي هم د دي د تنقيدي روايت برخې شوي .

پښتو ادب کېنې چې څنگه د ازاد نظم د راتلو سره ځينې ليکوالانو د هغې مخالفت کړې وه هم دا رنگ د نثرم هم ځينې ليکوالانو مخالفت کولو چې د مختلفو نوعيتونو وه . يعنې چا به هېو شاعري نه منله، چا به وئيل چې شاعري ده خو نظم نه دے، چا به وئيل دوي فحش موضوعات راوړل غواړي، او چا به محض د نثرم اصطلاح سره اختلاف لرلو چې لويه وجه ئې د دي اصطلاح جوړوونکې فېصل فاران وه . يعنې پښتو کېنې د سفاک تنقيد په مد کېنې د بدنایي تر حده د رسېدلي نقاد له خوا دا اصطلاح چا څنگه قبوله کړې وے؟ په هر حال دغو ټولو مخالفينو ته د نثرم حاميانو وخت په وخت جوابونه کړي دي او دا سلسله لا روانه ده . تر دي دمه د نثرمونو مجموعو کېنې د فېصل فاران "يوه شپه د خوب په ښار کېنې او نور

نظمونہ" (دویم چاپ جون ۲۰۲۱ د نثرم د دستخط سره چاپ دے)، د افتاب گلبن
"اختلاف" (ستمبر ۲۰۲۰)، د سمیع الدین ارمان "ادراک" (دسمبر ۲۰۲۰) چاپ دي

د سوشل مېډيا له لاري هم او د مختلفو مجلو له لاري هم نن سبا دا صنف
مقبول عام گرځېدلی دے - ليكلے كېږي او شايد چي راتلونكي وخت كښي نوره
هم وده وه مومي -

حوالي

- ۱ فاران، فېصل، نثرم: شاليد او مخ ليد، مشموله: فانوس جولائي/ ستمبر ۲۰۱۹ء،
مخ ۶
- ۲ گلبن، افتاب، نثرم: شعريات او نړيواله ارتقاء، ډسټ ان بکس، پېښور، اپرېل
۲۰۲۲ء، مخ ۱۱۷
- ۳ هميش، احمد، نثری شاعری کا آخذ، مشموله: نثری نظم، مرتب اویس سجاد، فکشن هاؤس، لاهور، اشاعت ۲۰۲۲ء، ص
۱۳۴
- ۴ فاران، فېصل، نثرم: شاليد او مخ ليد، مخ ۷
- ۵ ارمان، سمیع الدین، نړيوال تنقيدي معيارونه، مفکوره، پېښور، جون ۲۰۲۰ء،
مخ ۱۰۹